

Црна Гора у Русији нема узор за демократски систем, а мит о традиционалном пријатељству везан је за даљу прошлост, оцијенио је министар вањских послова Срђан Дармановић, поручујући да чланство у Европској унији (ЕУ) и НАТО-у није хир политичара, већ државно опредјељење.

Он је оцијенио да у Црној Гори подјеле постоје одавно и да су се некад кретале другим линијама, а да су у новијој политичкој историји највише биле изражене кроз подјелу око државног статуса.

„То је имало рефлексије и на питање идентитета, тако да су то стари друштвени расцјепи исказани на новом питању, а то је овога пута чланство у НАТО. Ово питање, заправо, засијеца много дубље него што је обично чланство у једној војно-политичкој организацији“, рекао је Дармановић у интервјуу агенцији МИНА.

Чланство у НАТО и ЕУ није хир гарнитуре политичара

Он сматра да се ради о подјелама које симболизују опредјељење за традиционалистички курс ка истоку и модернизаторски курс ка вриједностима западних демократија.

„Исти или слични друштвени и политички расцјепи раније су били изражени кроз питање етничког идентитета (црногорство – српство), и кроз виђење државног статуса (индепендизам – федерализам). У овом моменту, у основи исти противници сукобили су се на опредјељењу за или против НАТО-а, што је заправо само нова битка старих

историјских и политичких ривала. При томе су се мијењали спољни учесници. Противљење вриједностима савремених демократских друштава је крајем прошлог стољећа у Црној Гори имало покровитеље у Србији, нарочито под Милошевићевим режимом, а данас је ту улогу преузела Русија“, рекао је Дармановић.

Како је казао, тадашњи противници црногорске независности и западних вриједности заправо су само промијенили лик вође. „С тим што им се чини да данас имају много снажнијег савезника и могло би се рећи да заправо у Путину виде Милошевића, само много јачег и моћнијег, јер је много моћнија земља у питању“.

„Чланство ЕУ и НАТО није хир гарнитуре политичара из посљедњих пар година, већ трајно опредјељење записано у Декларацији независности, кад су грађани 21. маја гласајући за независност истовремено гласали и за будуће чланство Црне Горе у ЕУ и НАТО“, навео је Дармановић.

Он је поручио да је чланством у НАТО-у Црна Гора дефинитивно учврстила одлуку о независности из 2006. године и ставила печат на независност и безбједност граница.

„Црна Гора је, осим трајног обезбјеђења граница и безбједности, чланством у НАТО добила и потврду сопственој безбједности у свијетлу европских интеграција. ЕУ нема више разлога да се пита о безбједности Црне Горе, посматрајући је као свог будућег члана, јер је она осигурана чланством у НАТО-у“, рекао је Дармановић.

Односи с Москвом у силазној путањи

Он је оцијенио да ће од те одлуке највише користи имати не генерација која ју је донијела, већ будуће генерације.

Кад су у питању односи са Русијом, шеф дипломатије је оцијенио да су политички односи Подгорице и Москве у силазној путањи у посљедње двије или три године, односно, како је рекао, откад је Русија почела активно да се мијеша у питање црногорског чланства у НАТО-у.

„Не желим да кажем да смо мета били првенствено ми, Русија нема разлога да с бави тако малом земљом на Балкану из угла њеног чланства у НАТО, него се ради о политичком правцу који је Москва заузела посљедњих година и који се исказује тиме да настоји да попуни геополитички вакуум свуда гдје се за то укаже прилика“, рекао је Дармановић.

Како је казао, приступ Русије би се могао описати у синтагми „ометај НАТО и ослаби, или ако је могуће, подијели ЕУ“.

„Слабљење и подјела ЕУ и ометање НАТО-а се врши и на Западном Балкану. Зато је, да би се оствариле нове линије геополитичких подјела, било неопходно спријечити Црну Гору да постане чланица Алијансе, док је, с друге стране, познато да ЕУ неће бити цјеловита, слободна и јединствена, уколико не успије да под своје окриље привуче земље Западног Балкана“, навео је Дармановић.

Западни Балкан, додао је, неће никад бити тако стабилан ако не буде имао додатни извор стабилности какви су ЕУ и, за оне који то желе, НАТО.

„Истини за вољу, иако сам велики поштовалац културе, литературе, стваралаштва руског народа и његовог хероизма у борби против фашизма, затим њихове шаховске школе чијој доминацији није било равне у историји древне игре, морам да кажем да је прича о традиционалном пријатељству прилично везана за митове, па можда и неке чињенице, из 19. вијека или раније, док моја генерација нема никакве посебне везаности за то, каже Дармановић.

То, како је рекао, води до максиме да у политици нама вјечних пријатеља, само вјечних интереса.

(Мина)